

Algemene Raad-Verzoek vrijstelling kantoor houden bij patroon.

Het verloop van de procedure

1. Bij brief van 5 november 1996 heeft Mr X, verder te noemen appellant, de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement Maastricht, verder te noemen de Raad van Toezicht, verzocht hem vrijstelling te verlenen van de verplichting bij een patroon kantoor te houden. Subsidiair heeft hij deze vrijstelling voor twee dagen in de week gevraagd.

Toen een beslissing uitbleef heeft appellant bij brief van 3 januari 1997 zijn verzoek in herinnering gebracht.

Appellant heeft bij brief van 26 maart 1997 beroep ingesteld bij de Algemene Raad tegen het niet tijdig nemen van een besluit door de Raad van Toezicht.

Op 4 april 1997 heeft plaatsgevonden een gesprek tussen de Raad van Toezicht en appellant.

Bij brief van 9 april 1997 heeft de Raad van Toezicht het verzoek van appellant afgewezen. Voorts heeft de Raad van Toezicht te kennen gegeven de stageduur van appellant met minstens drie maanden te verlengen.

Het tweede beroepschrift van appellant dateert van 11 april 1997. Appellant heeft de gronden van het beroep aangevuld bij brief van 15 april 1997.

De Algemene Raad heeft belanghebbenden conform artikel 7:16 Awb in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. De openbare zitting heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van appellant. Namens de Raad van Toezicht was bij de hoorzitting aanwezig de heer Mr Y.

De Algemene Raad heeft kennisgenomen van alle overgelegde stukken.

Het standpunt van de Raad van Toezicht

2. In het Reglement voor de buitenstage van het arrondissement Maastricht is nadere invulling gegeven aan de voorwaarde van artikel 9b lid 3 Advocatenwet dat een behoorlijke praktijkuitoefening, waaronder de financiering van de praktijk, verzekerd dient te zijn. Sinds september 1995 is in dit Reglement de voorwaarde opgenomen dat de stagiaire kantoor dient te gaan houden tezamen met tenminste één advocaat die reeds de stageverklaring heeft gekregen (artikel 2).

Appellant heeft te kennen gegeven zelfstandig (alleen) de advocatenpraktijk te willen uitoefenen. Hij voldoet daarmee dus niet aan deze voorwaarde. Ondanks het feit dat appellant meerdere jaren ervaring heeft als jurist bij het Ministerie van Defensie en hij reeds twee jaar onder toezicht van een (binnen)patroon de praktijk heeft uitgeoefend is naar het oordeel van de Raad van Toezicht -ook wat betreft het laatste jaar van de stage een behoorlijke praktijkuitoefening slechts gewaar-borgd indien appellant kantoor zal houden bij zijn patroon. De Raad van Toezicht verleent dan ook geen medewerking aan een buitenpatronaat van appellant, ook niet voor twee dagen in de week.

Naar de mening van de Raad van Toezicht is de stage van appellant terecht met tenminste drie maanden verlengd, aangezien appellant gedurende die termijn de praktijk niet onder toezicht van een patroon heeft uitgeoefend.

Het standpunt van appellant

3. Appellant is allereerst van oordeel dat de beslissing van de Raad van Toezicht vernietigd dient te worden, aangezien de Raad van Toezicht de termijn voor het nemen van een beslissing overschreden heeft (artikel 4:13 Awb).

Voorts is appellant van oordeel dat ten aanzien van hem een overgangsregeling gehanteerd had dienen te worden. De voorwaarde dat de stagiaire kantoor dient te gaan houden tezamen met tenminste één advocaat die reeds de stageverklaring heeft gekregen bestond nog niet op het moment dat hij zijn eerdere verzoek om goedkeuring van een buitenpatronaat had ingediend.

Echter ook overigens is appellant van oordeel dat een buitenpatronaat hem niet geweigerd kan worden. Hij wijst daarbij op zijn financiële positie (appellant ontvangt een wachtgelduitkering), het veelvuldige contact dat hij heeft met zijn patroon, en de reeds opgedane werkervaring.

Het oordeel van de Algemene Raad

4. De ontvankelijkheid

Het beroepschrift van 26 maart 1997 gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit is op grond van artikel 4:13 en 6:12 Awb ontvankelijk. Het beroepschrift van 11 april 1997 is ook tijdig ingediend, immers binnen zes weken na de dag waarop de beslissing van 9 april 1997 aan appellant is verzonden (artikel 6:7 Awb en artikel 19 lid 2 Stageverordening 1988).

5. De waardering van de feiten

De weigering een besluit te nemen

Met appellant is de Algemene Raad het eens dat de Raad van Toezicht zich niet heeft gehouden aan de beslistermijn. Op grond van artikel 4:13 en 4:14 Awb had de Raad van Toezicht binnen 8 weken een beslissing dienen te nemen.

Het besluit van 9 maart 1997

Artikel 9b lid 3 Advocatenwet biedt de Raad van Toezicht de mogelijkheid om vrijstelling te verlenen van de verplichting de praktijk uit te oefenen ten kantore van de patroon. Op grond van artikel 7 Stageverordening 1988 gaat de Raad van Toezicht hier echter niet toe over dan nadat de stagiaire in voldoende mate heeft getracht een patroon te vinden bij wie hij kantoor kan houden. Dat appellant aan deze zoekverplichting heeft voldaan is niet gebleken. Het verzoek van appellant kan reeds om die reden niet worden gehonoreerd.

Ook overigens is de Algemene Raad van oordeel dat appellant terecht geen vrijstelling is verleend. Op basis van artikel 26 Advocatenwet zijn de Raden van Toezicht bevoegd tot het nemen van maatregelen ter bevordering van een behoorlijke praktijkuitoefening. Een Reglement voor de buitenstage waarin een bepaling voorkomt als het in de onderhavige zaak van belang zijnde artikel 2, valt onder deze bevoegdheid.

De Raad van Toezicht heeft in artikel 2 van het Reglement voor de buitenstage de eis opgenomen dat de stagiaire kantoor dient te gaan houden tezamen met tenminste één advocaat die reeds de stageverklaring heeft gekregen. Deze wijziging van het Reglement is gepubliceerd in het Maastrichts Balie Bulletin van september 1995. Nu het verzoek van appellant dateert van november 1996, is ook deze regel van toepassing op het verzoek van appellant. Naar het oordeel van de Algemene Raad is er geen aanleiding om thans voor appellant een overgangsregeling te hanteren.

Artikel 15 van dit Reglement bepaalt dat de Raad van Toezicht in beginsel geen medewerking verleent aan een buitenpatronaat indien niet aan de voorwaarden van het Reglement wordt voldaan. Appellant zal derhalve aannemelijk dienen te maken dat zich in zijn geval dusdanig bijzondere omstandigheden voordoen, dat, ondanks dat niet wordt voldaan aan de vereisten van het Reglement, toch akkoord kan worden gegaan met de gevraagde vrijstelling.

Naar het oordeel van de Algemene Raad is appellant hier niet in geslaagd. De Algemene Raad betreft in zijn oordeel het feit dat appellant onder valse voorwendselen heeft bewerkstelligd dat de Raad van Toezicht geen verzet heeft gedaan tegen zijn inschrijving als advocaat bij de rechtbank Maastricht. Voorts acht de Algemene Raad van belang dat appellant terwijl hij daartoe nog geen toestemming had verkregen, zelfstandig de praktijk is gaan uitoefenen. Daar komt nog bij dat hij gedurende die periode (ongeveer 3 maanden) slechts zeer incidenteel contact heeft gehad met zijn patroon. De Algemene Raad is van oordeel dat appellant, om uit te kunnen groeien tot een volwaardig advocaat, niet kan volstaan, ook niet voor twee dagen per week, met het toezicht door een buitenpatroon. Weliswaar heeft appellant meerdere jaren ervaring opgedaan als jurist bij het Ministerie van Defensie, en heeft hij al een deel van stage doorlopen, de Algemene Raad is niet tot de overtuiging gekomen dat een behoorlijke praktijkuitoefening, zonder de begeleiding van een advocaat met tenminste drie jaren ervaring, is gewaarborgd.

Wat betreft de stageverlenging geldt naar het oordeel van de Algemene Raad het volgende. Artikel 9 lid 4 Stageverordening 1988 bepaalt dat de stage van rechtswege is geschorst gedurende de tijd dat de stagiaire geen patroon heeft of de praktijk niet onder toezicht van een patroon kan uitoefenen. Op grond van artikel 9b lid 2 Advocatenwet kan de Raad van Toezicht de stage verlengen indien de Raad van oordeel is dat de stagiaire nog niet over voldoende praktijkervaring beschikt. Gezien deze twee artikelen meent de Algemene Raad dat er voor de Raad van Toezicht, althans op dit moment, geen grond aanwezig is voor het nemen van een besluit tot verlenging van de stage van appellant.

Op grond van het vorenstaande dient te worden beslist als volgt:

Beslissing

De Algemene Raad verklaart het beroep van appellant van 26 maart 1997 gericht tegen de weigering een besluit te nemen gegrond.

De Algemene Raad verklaart het beroep van appellant van 11 april 1997 gegrond voor zover het behelst het beroep tegen het besluit tot verlenging van de stageduur. Voor het overige verklaart de Algemene Raad het beroep ongegrond.